

Η ένταση της ιδεολογικής τρομοκρατίας με στόχο να πειθαναγκαστεί ο λαός να δεχτεί νέα μέτρα, που θα πλήξουν περαιτέρω το βιοτικό του επίπεδο και θα τον βουλιάξουν πιο βαθιά στη φτώχεια και την ανέχεια, θα είναι το κύριο χαρακτηριστικό των εξελίξεων του επόμενου διαστήματος μετά την άτακτη υποχώρηση της κυβέρνησης, που έντρομη μετά την «αντίδραση των αγορών» έσπευσε να εγκαταλείψει τα φιλόδοξα σχέδια της για «πρώρη έξοδο από το μνημόνιο», για «αποχώρηση του ΔΝΤ», για «τέλος λιτότητας» και άλλα παρόμοια.

Ταυτόχρονα θα υπάρξει δραματική όξυνση της πόλωσης μεταξύ κυβέρνησης και ΣΥΡΙΖΑ εν όψει της προεξοφλούμενης πρώρης προσφυγής στις κάλπες με αφορμή την προεδρική εκλογή, με βασικά χαρακτηριστικά την κυριαρχία των ψεύτικων διλημάτων και τη σφοδρή διαμάχη μεταξύ των δύο «μονομάχων» για το ποιος από τους δύο είναι καλύτερος εγγυητής της «πολιτικής σταθερότητας» και της αποκαλούμενης «συνετής» ή «ασφαλούς» εξόδου στις αγορές, με δεδομένο το νέο μνημόνιο και την ενισχυμένη εποπτεία των δανειστών.

Όπως εύλογα προκύπτει από τα παραπάνω, **η ουσία της αντιπαράθεσης των επόμενων μηνών θα έχει στο «στόχαστρο» τον ίδιο το λαό, ο οποίος όχι μόνο θα πρέπει να συνεχίσει να δείχνει ανοχή στην πολιτική που τον εξοντώνει αλλά και να αποδεχτεί νέα μέτρα και θυσίες στο όνομα μάλιστα του «να μη χαθούν οι θυσίες που έκανε μέχρι τώρα»!** Τα νέα μέτρα, όπως και να ονομαστούν, είτε «ελληνικό πρόγραμμα ανάπτυξης», είτε «ελληνικό πρόγραμμα μεταρρυθμίσεων», είτε «ελληνικό πακέτο ανάπτυξης», θα πρέπει να συμφωνηθούν με τους δανειστές μέχρι το τέλος του χρόνου οπότε και ολοκληρώνεται η 5η αξιολόγηση του μνημονίου. Η συμφωνία αυτή είναι προϋπόθεση «εκ των ων ουκ άνευ» για τη διαπραγμάτευση που θα ξεκινήσει στη συνέχεια -πιθανότατα με τη νέα κυβέρνηση- για τη διαχείριση του χρέους.

Σε κάθε περίπτωση τα νέα σκληρά μέτρα θα «αποτελειώσουν» το λαό. Περιλαμβάνουν και νέα μέτρα δημοσιονομικής λιτότητας με επίκεντρο τις χιλιάδες απολύσεις και το «μισθολογικό κόστος» στο δημόσιο και την περαιτέρω συρρίκνωση των κοινωνικών δαπανών, αλλά και νέες εξοντωτικές «μεταρρυθμίσεις» με την αιχμή του δόρατος να βρίσκεται σταθερά στις ανατροπές στο ασφαλιστικό, το εργασιακό, τους μαζικούς πλειστηριασμούς κατοικιών φτωχών νοικοκυριών, τις ιδιωτικοποιήσεις. Ήδη άρχισε η προετοιμασία του εδάφους από τα αστικά ΜΜΕ σε όλα τα «μέτωπα». Ως συνήθως, πρώτα βγήκαν από το συρτάρι τα μέτρα που τσακίζουν τους εργαζομένους στο δημόσιο, θα ακολουθήσουν αυτά που αφορούν τους εργαζόμενους στον ιδιωτικό τομέα και τελευταία αυτά που δίνουν τη χαριστική βολή στα ασφαλιστικά ταμεία και τις συντάξεις.

Μια γεύση από τα διλήμματα που θα κυριαρχήσουν το επόμενο διάστημα στο πολιτικό σκηνικό έδωσε η «Καθημερινή» στο πρωτοσέλιδο σχόλιό της την περασμένη Παρασκευή κάτω από τον τίτλο **«Καθαρή επιλογή»**. Αναφέρει χαρακτηριστικά: «Η επιλογή είναι, καλώς ή κακώς, καθαρή: είτε βρισκόμαστε υπό επιτήρηση αλλά με ένα δίχτυ ασφαλείας, είτε πορευόμαστε μόνοι μας και απροστάτευτοι σε ένα άγριο, ασταθές διεθνές περιβάλλον». Το «τρωτό» του διλήμματος βέβαια είναι ότι για πολλούς δεν υπάρχει

πλέον κανένα «δίχτυ ασφαλείας». Λόγος γίνεται για εκατομμύρια ανθρώπους, όμως δεν είναι αυτοί που «μετράνε», ακριβώς γιατί δεν έχουν καταφέρει ακόμα να βρουν τρόπο να δείξουν οργανωμένα τη δύναμή τους.

Απόλυτη προσαρμογή στις «αγορές»

Η κυβέρνηση αναπροσάρμοσε με καταπληκτική ταχύτητα την τακτική της μόλις διαπίστωσε ότι οι «αγορές» δεν εγκρίνουν τα μεγαλεπήβολα σχέδιά της –στην πραγματικότητα επρόκειτο για σχέδια πολιτικής επιβίωσής της– για «έξοδο από το μνημόνιο» και «διώξιμο της τρόικας». Περιττό να σημειωθεί ότι οι «αγορές» αντέδρασαν αυξάνοντας σε απαγορευτικά επίπεδα τα επιτόκια δανεισμού, μόλις οι εταίροι και δανειστές (ΕΕ-ΕΚΤ-ΔΝΤ) απέρριψαν τα σχέδια της κυβέρνησης, αρνούμενοι να της δώσουν τις «ανάσες» που επιζητούσε, περισσότερο χρόνο δηλαδή, ακριβώς για να συνεχίσει να εφαρμόζει τις «μεταρρυθμίσεις» με τις οποίες αναμφίβολα συμφωνεί και η ίδια. Με μια «φωνή» οι δανειστές (Λαγκάρντ, Ντάισελμπλουμ, Κατίνεν, Σόιμπλε) σε δηλώσεις που έκαναν τη βδομάδα που πέρασε, ξεκαθάρισαν ότι τα νέα μέτρα πρέπει να ληφθούν μέχρι το τέλος του χρόνου και μόνο τότε θα μπορέσει να ξεκινήσει η συζήτηση για τη διευθέτηση του χρέους. Στο ίδιο μήκος κύματος αποσαφήνισαν ότι το σενάριο της «προληπτικής γραμμής πιστωτικής στήριξης» που συζητείται, συνοδεύεται από μνημόνια και ενισχυμένη επιτήρηση που «θυμίζει» τρόικα...

Η κυβέρνηση έσπευσε να προσαρμοστεί άνευ όρων. **«Δεν θα παρεκκλίνουμε ούτε χιλιοστό από την οικονομική πολιτική εξυγίανσης και μεταρρυθμίσεων»**, διεμήνυσε από το υπουργικό συμβούλιο ο **Α. Σαμαράς** και στο ίδιο πνεύμα ήταν η δήλωση που έκανε στο Μιλάνο μετά το πέρας της συνόδου κορυφής Ασίας –ΕΕ. Περισσότερο αποκαλυπτική ήταν η κυβερνητική εκπρόσωπος **Σ. Βούλτεψη**: «Πρέπει να συνεχίσουμε ένα δικό μας πρόγραμμα... Μιλάμε για μια κατάσταση που θα ανταποκρίνεται στις ανάγκες των αγορών»(!)», δήλωσε απροσχημάτιστα, ενώ ο υπουργός Οικονομικών **Γκ. Χαρδούβελης** μετέφερε δήθεν (;) αφελώς τα όσα του είπε η επικεφαλής του ΔΝΤ στη συνάντηση που είχε μαζί της στη Ν. Υόρκη: «Μας συνέστησε να συνεχίσουμε τις μεταρρυθμίσεις και ότι αυτές οι μεταρρυθμίσεις πρέπει να γίνουν κτήμα του ελληνικού λαού και να συνεχιστούν». Αυτό ακριβώς θα επιδιωχθεί να γίνει πράξη το επόμενο διάστημα: να αποσπαστεί με κάθε μέσο η συναίνεση του λαού στις μεταρρυθμίσεις, δηλαδή η υποταγή στην στρατηγική εξόδου από την κρίση προς όφελος του κεφαλαίου.

Η ένταση της κινδυνολογίας και καταστροφολογίας, οι κραυγές για έξοδο από το ευρώ και άτακτη χρεοκοπία με ό,τι αυτή συνεπάγεται (καταστροφή των καταθέσεων, συντάξεων, κοκ), θα είναι ένα από αυτά τα μέσα που θα χρησιμοποιηθούν στο έπακρο για την υποταγή του λαού.

Το τόνο τον έδωσε ο λαλίστατος **Ευ. Βενιζέλος**. *«Προσέξτε, θυσίες πέντε ετών μπορούν να χαθούν μέσα σε πέντε μέρες»*, προειδοποίησε ο πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ, κραδαινώντας ταυτόχρονα τα σενάρια του ολέθρου. *«Υπάρχουν τα σενάρια της απόλυτης καταστροφής, υπάρχουν τα σενάρια της ανατροπής δηλαδή της ακύρωσης των θυσιών, του ιδρώτα και του αίματος του ελληνικού λαού»*, συμπλήρωσε, ομολογώντας ότι *«δεν θέλει πολύ για να καταρρεύσει το σύστημα, το οποίο είναι βεβαίως θετικό πλέον, αλλά εύθραυστο»*.

Ο ίδιος όμως είναι ταυτόχρονα έτοιμος για **«εθνική πολιτική συναίνεση»** επεξηγώντας ότι αυτό σημαίνει πως *«πρέπει να διαμορφώσουμε ένα εθνικό σχέδιο μεταρρυθμίσεων και διαρθρωτικών αλλαγών, το οποίο το πιστεύουμε και το οποίο το προωθούμε και το οποίο στέλνει μηνύματα για την ανταγωνιστικότητα της Ελλάδας και στο εσωτερικό και στο εξωτερικό»*.

Συνάμα η κυβέρνηση επιδεικνύει την αποφασιστικότητά της να αντιμετωπίσει με αστυνομική βία και καταστολή τους «αμυντικούς» αγώνες του λαού για να μη χειροτερέψει απόλυτα η κατάστασή του. *«Με αυτές τις τριτοκοσμικές γελοιότητες τελειώσαμε οριστικά»*, αποφάνθηκε στην τελευταία ομιλία του στη Βουλή ο Α. Σαμαράς χαρακτηρίζοντας ως τέτοιες τις καταλήψεις στα πανεπιστήμια και τα δημόσια

κτίρια, ενώ δεν έκρυψε την ικανοποίησή του γιατί «το πεζοδρόμιο που ματαίωσε τις μεταρρυθμίσεις, σίγησε!».

Η κατάρρευση των αυταπατών του ΣΥΡΙΖΑ

Από την πλευρά του ο ΣΥΡΙΖΑ επιμένει στην καλλιέργεια αυταπατών, παραπέμπει τα πάντα στην «κυβέρνηση κοινωνικής σωτηρίας», επιφυλάσσοντας στο λαό ρόλο «ήσυχου» ψηφοφόρου.

Τη στιγμή που το κραυγαλέο δίδαγμα από την αντίδραση των «αγορών», στα σχέδια της κυβέρνησης για έξοδο από το μνημόνιο, είναι πως δεν υπάρχει κανένα περιθώριο για εφαρμογή οποιασδήποτε φιλολαϊκής πολιτικής στο πλαίσιο που καθορίζουν οι δανειστές (ΕΕ-ΕΚΤ-ΔΝΤ), ο ΣΥΡΙΖΑ επιλέγει να παραπλανήσει και εφησυχάσει το λαό. Αντί να τον προετοιμάσει για το ενδεχόμενο της αναμέτρησης και σύγκρουσης με τους «πυλώνες» της στρατηγικής του κεφαλαίου, καλλιεργεί ψευδαισθήσεις, επιδίδεται σε θλιβερές κοκορομαχίες με την κυβέρνηση και «γειώνει» τις προσδοκίες των λαϊκών στρωμάτων, για την επόμενη μέρα της ανάληψης της εξουσίας από τον ίδιο, στην αντιμετώπιση της «ανθρωπιστικής κρίσης», μέσω του γνωστού «προγράμματος της Θεσσαλονίκης».

Στο ερώτημα που αβίαστα έρχεται στα χείλη όλων, ποια θα είναι δηλαδή η απάντηση της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ όταν θα βρεθεί απέναντι στη βέβαιη αντίδραση των «αγορών» στην περίπτωση που επιχειρήσει να πάρει ακόμα και τα ελάχιστα φιλολαϊκά μέτρα που υπόσχεται, η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ παριστάνει την ανήξερη και σφυρίζει δήθεν αδιάφορα. Ο Α. Τσίπρας στην ομιλία του στην ΚΕ του κόμματός του, διαπίστωσε περιχαρής «το απόλυτο αδιέξοδο της κυβερνητικής αυταπάτης ότι κάνοντας τον καλό μαθητή και εφαρμόζοντας κατά γράμμα το μνημόνιο, θα είχαμε την επιείκεια των πιστωτών», αλλά την ίδια στιγμή δεν δίστασε να ισχυριστεί ότι μια κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ θα έχει καλύτερη μεταχείριση από τις αγορές επειδή «το σχέδιό μας, έχει αρχή μέση και τέλος. Δεν είναι ασπόνδυλο σαν αυτό της κυβέρνησης Σαμαρά»(!).

Η αλήθεια είναι πως ο Α. Τσίπρας δεν μπορούσε να παραδεχτεί ότι από τις πρόσφατες εξελίξεις καταδείχτηκε όχι μόνο «το απόλυτο αδιέξοδο της κυβερνητικής αυταπάτης» αλλά και της αυταπάτης που ο ίδιος και τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ καλλιεργούν εδώ και δύο χρόνια, ότι δηλαδή ούτε τα ελάχιστα μέτρα «αντιμετώπισης της ανθρωπιστικής κρίσης» δεν μπορούν να εφαρμοστούν στο ισχύον πλαίσιο των κανόνων της ΕΕ. Δεν μπορεί να παραδεχτεί ότι ταυτόχρονα με το αδιέξοδο της κυβέρνησης χρεοκόπησε η γραμμή της «συνεννόησης με τους δανειστές», της καταδίκης των «μονομερών ενεργειών», της «σκληρής διαπραγμάτευσης για το χρέος», που ακολουθεί ο ίδιος και το κόμμα του... Κατέρρευσε παταγωδώς η πλάνη που καλλιεργεί ότι τάχα μπορεί να διαχωριστεί η δανειακή σύμβαση από το μνημόνιο και να υπάρξει «κούρεμα του χρέους», ενώ την ίδια στιγμή η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ θα καταργεί το μνημόνιο και θα τερματίζει τη λιτότητα...

Την πραγματικότητα αυτή το κόμμα της αξιωματικής αντιπολίτευσης προσπαθεί να την προσπεράσει με σαθρά επιχειρήματα, είτε επιστρατεύοντας ανύπαρκτα διλήμματα όπως αυτό που ανέφερε στην ίδια ομιλία ο Α. Τσίπρας «*Ή με το μνημόνιο ή με το πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης*».

Ταυτόχρονα συνεχίζει να δίνει διαπιστευτήρια στην αστική τάξη εμφανιζόμενος ως εγγυητής «της πολιτικής σταθερότητας», εννοώντας προφανώς τη σταθερότητα του αστικού πολιτικού συστήματος. «Ο ΣΥΡΙΖΑ είναι αυτή τη στιγμή η ισχυρή και συγκροτημένη πολιτική δύναμη της χώρας. Ο ΣΥΡΙΖΑ είναι σήμερα η δύναμη σταθερότητας στη χώρα. Η εγγύηση της σταθερότητας», τόνισε χαρακτηριστικά ο πρόεδρός του, στέλνοντας μήνυμα στα μεγάλα αφεντικά εντός και εκτός συνόρων.

Το αδιαμφισβήτητο συμπέρασμα που βγαίνει από την αντίδραση των «αγορών» (διάβαζε του διεθνούς κεφαλαίου) είναι ένα: Οι αγορές δεν εξευμενίζονται όσες θυσίες και αν γίνουν από τους λαούς στο βωμό της «αειφόρου» κερδοφορίας του κεφαλαίου. Οι αγορές δεν χαλιναγωγούνται ούτε πείθονται με

συμφωνίες που δεν είναι υπαγορευμένες από τις ίδιες. Μιλούν και καταλαβαίνουν μόνο τη «γλώσσα» της ισχύος και της εξουσίας. Μόνο ένας οργανωμένος και αποφασισμένος λαός, λοιπόν, μπορεί να τις νικήσει και καθυποτάξει, παίρνοντας ο ίδιος τη τύχη στα χέρια του. Όσο και αν φαντάζει ακατόρθωτο είναι το μόνο ρεαλιστικό για τη σωτηρία του.

kordatos.org